

vers VOOR versLEZING 69
25 MINUTEN

MATTHEÛS

9:27-34

Jezus geneest twee blinden en bevrijdt een man die door een demon niet kon spreken.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/9-27-34

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Blinden genezen door de Zoon van David	5 min	3
2	Volhardend geloof en gebed	6 min	5
3	Waarom Jezus publiciteit vermeed	6 min	9
4	Demonen en lichamelijke beperkingen	8 min	11
	Om verder te lezen		15

1

Blinden genezen door de Zoon van David

Ik ga nu naar Mattheüs 9, vers 27. We gaan verder met onze studie van dit Bijbelboek en van het leven van Jezus van Nazareth. In Mattheüs 9, vers 27 schrijft Mattheüs:

En toen Jezus vandaar verderging, volgden Hem twee blinden, die riepen: Zoon van David, ontferm U over ons!

MATTHEÛS 9:27

Dit is eigenlijk gewoon weer een van de vele verhalen over Jezus Die in Zijn tijd mensen genas en wonderen deed. Maar elk van deze verhalen heeft zijn eigen kenmerken en, naar ik aanneem, zijn eigen bijzondere betekenis. In dit geval genas Jezus twee blinde mannen. In de evangeliën zijn er verschillende gelegenheden waarbij Jezus blinde mensen geneest. Daarmee vervulde Hij wat de Schriften zeiden dat de Messias zou doen.

In Jesaja 35 staat zelfs een van de vele gedeelten in Jesaja waarin het tijdperk van de Messias en de kenmerken van dat tijdperk worden beschreven, hoewel daar niet wordt vermeld dat de Messias persoonlijk aanwezig is. Natuurlijk wordt in heel Jesaja geïmpliceerd dat dit de omstandigheden zijn die de Messias Zelf bij Zijn komst teweeg zou brengen. In Jesaja 35, vers 5 en 6 staat:

Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis.

JESAJA 35:5-6

Dit zegt natuurlijk dat mensen met ogen die niet kunnen zien, genezen zullen worden en zullen kunnen zien. Mensen die niet kunnen horen, zullen worden genezen en weer kunnen horen. Mensen die niet kunnen lopen, zullen springen, en mensen die niet kunnen spreken, zullen zingen. Dit gaat over de genezing van beperkingen, waaronder het opengaan van de ogen van blinden.

Jezus heeft dit tijdens Zijn bediening beslist op geweldige wijze vervuld. Dit is maar een van de vele gevallen in de evangeliën waarin wordt verteld dat Jezus blinde mensen genas en hun het gezichtsvermogen gaf. Bij een latere gelegenheid stuurde Johannes de Doper vanuit de gevangenis zelfs boodschappers naar Jezus met de vraag:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Jezus zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

MATTHEÛS 11:4-5

Jezus verwees in feite terug naar deze profetie in Jesaja 35, waar gesproken werd over juist deze dingen die zouden gebeuren wanneer de Messias komt.

De Joden duiden de Messias aan als de Zoon van David. De reden daarvoor is dat David weliswaar duizend jaar vóór Christus had geleefd en was gestorven, maar dat er was geprofeteerd dat de Messias, wanneer Hij kwam, uit de lijn van David zou voortkomen. Hij zou een nakomeling van David zijn. Het woord 'zoon' wordt in de Schrift vaak gebruikt in die betekenis van een nakomeling, iemand die misschien veel

meer dan één generatie later komt. In dit geval zouden het minstens 28 generaties zijn, of zoiets, dus met een zeer lange tijd ertussen. Maar het punt is dat Jezus van David afstamde, zoals dat van de Messias werd verwacht.

Toen de twee blinde mannen Jezus hoorden, wisten ze dat het Jezus was. Hun eerste woorden tegen Hem waren:

Zoon van David, heb medelijden met ons.

Door Hem Zoon van David te noemen, spraken ze Jezus niet bij Zijn eigennaam aan. Ze spraken Hem aan met een messiaanse titel. Dat wil zeggen: het was de titel voor de Messias. Daarmee zeiden ze: 'Jezus, wij geloven dat U die beloofde Zoon van David bent Die zou komen, Die de Messias zou zijn.'

Daarnaast is het heel goed mogelijk dat ze zich bewust waren van de Schriften die zeiden dat de ogen van de blinden geopend zullen worden wanneer de Messias komt. Ze hadden dus alle reden om bemoedigd te zijn dat, als dit de Messias was, zoals ze erkenden dat Hij was, Hij dat wonder misschien bij hen zou verrichten.

2

Volhardend geloof en gebed

In vers 28 staat:

Toen Hij in huis gekomen was, kwamen de blinden naar Hem toe. En Jezus zei tegen hen: Geloof u dat Ik dat kan doen? Zij zeiden tegen Hem: Ja, Heere.

MATTHEÛS 9:28

Dit impliceert dat deze blinde mannen naar Jezus riepen voordat Hij naar binnen ging, toen Hij buiten door de straten liep. Blijkbaar bleef Hij niet onmiddellijk staan om hun Zijn aandacht te geven. In plaats daarvan ging Hij verder en ging Hij het huis binnen. De blinde mannen bleven echter belangstelling tonen. Ze waren er zo van overtuigd

dat hun inspanningen beloond zouden worden, dat ze Hem volgden tot in het huis waar Hij verbleef, of in elk geval waar Hij at, of wat Hij daar op dat moment ook ging doen. Dit wordt voorgesteld als bewijs van hun geloof.

Weet je nog dat er eerder in ditzelfde hoofdstuk, in Mattheüs 9, vier mannen waren die een verlamde man op een draagbed droegen en hem bij Jezus wilden brengen? Maar ze konden niet dichtbij komen, omdat de kamer waar Jezus was zo vol was. Daarom klommen ze het dak op, braken het dak open en lieten de man voor Jezus neer. Over Jezus staat er dat — en dat is interessant — Hij hun geloof herkende. Waaruit bleek dat? Natuurlijk geloofden ze dat Jezus hem kon genezen, anders zouden ze niet zoveel moeite hebben gedaan. Maar juist de moeite die ze deden is indrukwekkend: ze lieten zich niet ontmoedigen. Ze geloofden echt dat Jezus kon genezen. Ze geloofden het zo sterk dat ze het risico namen om zichzelf voor schut te zetten en het dak van iemand anders open te breken. Ze waren er zo zeker van dat hun inspanningen beloond zouden worden als ze zoveel moeite deden, dat dit een uiting van hun grote geloof was.

Zo wordt ook van deze blinde mannen gezegd dat ze geloof hadden. Jezus zei:

Toen raakte Hij hun ogen aan en zei: Het zal u gaan naar uw geloof.

MATTHEÛS 9:29

Deze blinde mannen hadden genoeg geloof om te volharden toen Jezus hun niet zo snel aandacht leek te schenken als ze hadden gehoopt. Ze gaven het niet op en bleven Hem lastigvallen. Ze kwamen zelfs het huis binnen waar Hij was.

Verderop, in Mattheüs 15, staat nog een verhaal over een vrouw die een heidin was en van wie de dochter door een demon bezeten was. De dochter was niet bij haar, maar zij kwam namens haar dochter naar Jezus om hulp te zoeken. Jezus negeerde haar een tijdlang grotendeels, maar ze bleef aandringen en volhouden. Uiteindelijk zei Hij:

O vrouw, groot is uw geloof.

MATTHEÛS 15:28

en Hij genas haar dochter. We kunnen dus zien dat Jezus het geloof vaak op de proef stelde door mensen de gelegenheid te geven om te volharden, als ze dat wilden.

Ik denk dat het met gebed bij ons ook zo werkt. Als we eenvoudig ergens om bidden en er daarna nooit meer voor bidden, laten we daarmee zien dat we niet werkelijk verwachten dat dat gebed verhoord zal worden, of misschien dat het ons niet zoveel kan schelen of het verhoord wordt. Maar als iets ons werkelijk ter harte gaat, en we bidden en houden vol en geven het niet op — zelfs als God stil lijkt te zijn en ons gebed niet lijkt te beantwoorden — dan blijven we ervoor bidden. Dat is een teken van ons geloof.

Sommige mensen denken dat het een teken is dat je geen geloof hebt als je twee keer om hetzelfde bidt. Maar dat wordt beslist niet in de Schrift geleerd. Jezus leerde dat we in onze gebeden moeten volharden. Het is een echt kenmerk van geloof dat we volhouden wanneer God onze gebeden niet meteen heeft verhoord. Als God onze gebeden niet onmiddellijk verhoort, zouden we ons gemakkelijk kunnen laten ontmoedigen en zeggen: ‘Nou, dan kan of wil God het blijkbaar niet,’ of: ‘Blijkbaar vraag ik hier om iets wat niet gepast is,’ en dan stoppen we gewoon met bidden. Maar als we blijven bidden, is dat een echte beproeving van ons geloof. Want elke keer dat we opnieuw bidden, herinneren we ons de keren dat we eerder baden en geen antwoord kregen, en dat moeten we overwinnen. Een geloof dat blijft bidden en dat inderdaad overwint, is een geloof dat volhardt en zegen ontvangt.

Eigenlijk is er alle reden om meer geloof te hebben nadat we verscheidene keren hebben gebeden en het niet hebben gekregen, want dan zijn we des te dichterbij het moment waarop we het werkelijk zullen zien. De eerste keer dat we baden ligt inmiddels in het verleden. Daardoor is de resterende tijd tot de vervulling nu korter dan toen we voor het eerst baden. Als ik vandaag voor de honderdste keer bid om iets waarvoor ik al honderd dagen bid, ben ik zoveel dichterbij. Ik ben honderd dagen dichterbij het moment waarop ik het in vervulling zal zien gaan, en ik zou dus met groot geloof moeten bidden. Toch raken we soms ontmoedigd, en dat zouden we niet moeten doen. We moeten het geloof behouden.

Deze blinde mannen bevonden zich in een positie die een beetje lijkt op die van ons wanneer we God om dingen vragen. Wij kunnen Hem niet zien, omdat Hij onzichtbaar is. Zij konden Jezus ook niet zien. Hij was daar, net zoals God hier is, maar ze konden Hem niet zien. Toch hadden ze geloof. Ze geloofden dat Hij er was en dat Hij kon helpen, en ze vroegen Hem om hulp, maar Hij deed het niet. Dus bleven ze het vragen, en Hij deed het niet. Uiteindelijk ging Hij een huis binnen. Ze volgden Hem naar binnen en vroegen het Hem opnieuw. Ons wordt verteld dat Jezus onder de indruk was van hun geloof.

Ze kwamen bij Hem en Hij zei:

Geloven jullie dat Ik dit kan?

Het was duidelijk dat ze dat geloofden, anders zouden ze Hem niet voortdurend zijn blijven lastigvallen. Ze zeiden tegen Hem:

Ja, Heere.

Toen raakte Hij hun ogen aan en zei:

Laat het gebeuren zoals jullie geloven.

Met andere woorden: omdat jullie dit geloof hebben, eer Ik dat door jullie verzoek in te willigen.

Bij deze gelegenheid raakte Hij hun ogen aan. Jezus raakte mensen bij hun genezing vaak aan, maar niet altijd. Vooral bij blinde mannen genas Jezus hen op uiteenlopende manieren. Bij één gelegenheid, in Johannes 9, spuugde Jezus op de grond, maakte modder van het stof, deed die op de ogen van de man en zei tegen hem:

Ga u wassen in het badwater Siloam; dan zult u genezen zijn.

JOHANNES 9:7

En het gebeurde precies zo.

Andere keren lezen we dat Jezus Zijn vingers in de ogen stak, in de ogen spuugde, iemand de handen oplegde of iets anders deed. Jezus gebruikte niet altijd dezelfde genezingsmethode. Wel genas Hij tijdens Zijn bediening altijd de blinden wanneer zij bij Hem kwamen. Hij genas hen niet altijd onmiddellijk. Er was eens een blinde man die door Jezus werd geholpen. Jezus vroeg:

Wat zie je?

De man zei:

En hij keek op en zei: Ik zie de mensen, want ik zie hen, als bomen, rondlopen.

MARKUS 8:24

Jezus raakte hem voor de tweede keer aan, en toen zei hij dat hij alles duidelijk zag. Hoewel Jezus tijdens Zijn bediening heel wat blinden genas, deed Hij dat niet altijd op dezelfde manier. Hij was veelzijdig. Ik denk dat Hij met deze verscheidenheid aan methoden wilde voorkomen dat wij ons vertrouwen op methoden stellen. Hij gebruikte niet een of andere magische methode om mensen te genezen. Hij deed vaak vernieuwende, creatieve en verschillende dingen, misschien om te laten zien dat het niet een methode is die het doet. Het is Jezus Zelf. Het is de kracht van God door Jezus, in Zijn Naam, die het doet.

3

Waarom Jezus publiciteit vermeed

Zoals zo vaak bij Hem het geval was, werkte dit. Er staat dat hun ogen geopend werden, en Jezus waarschuwde hen streng:

Zorg dat niemand het te weten komt.

Met andere woorden, ga dit verhaal niet aan mensen vertellen. Dit was iets wat Jezus op dit punt in Zijn bediening heel kenmerkend deed. Wanneer Hij een wonder deed, probeerde Hij vaak publiciteit daarover te vermijden. Hij zei vaak tegen iemand:

Vertel het aan niemand.

Het verhaal direct hiervoor in Mattheüs 9 gaat erover dat Jezus de dochter van Jäirus, een klein meisje, uit de dood opwekte. Nadat Hij dat had gedaan, waarschuwde Hij de ouders streng om niemand erover te vertellen. Mattheüs vertelt ons dat niet, maar de parallelle gedeelten in de andere evangeliën wel. Maar wat gebeurde er? In vers 26 staat dat het bericht over deze gebeurtenis zich door heel het land verspreidde. Toen Jezus tegen de blinde mannen zei dat zij het aan niemand mochten vertellen, wat lezen we dan in vers 31?

Maar zij gingen weg en maakten Hem bekend in heel dat gebied.

MATTHEÛS 9:31

Er zijn hier een paar vragen. De ene is: waarom zei Jezus tegen hen dat ze het aan niemand mochten vertellen? De andere is: waarom waren zij Hem zo volkomen ongehoorzaam? De eerste vraag is moeilijker te beantwoorden dan de tweede. Waarom zei Jezus dat ze het aan niemand mochten vertellen? Ik ken een leraar die opperde dat Jezus omgekeerde psychologie gebruikte. Jezus wist volgens hem dat de beste manier om het nieuws te verspreiden was om iemand te zeggen het aan niemand te vertellen. Dan zouden ze er beslist op uitgaan en het aan iedereen vertellen die ze kenden. Als Jezus zo dacht, werkte het, want ze vertelden het wel, ook al had Hij gezegd dat ze het niet moesten doen.

Maar ik vermoed dat dit niet werkelijk was wat Jezus deed. Ik denk dat Jezus er nauwlettend op toezag dat Hij Zichzelf niet promootte. Hij waakte er heel zorgvuldig voor dat Zijn bediening niet zou groeien vanwege vleeselijk enthousiasme of vanwege verkeerde motieven bij de mensen. Veel mensen voelen zich aangetrokken tot wonderen, maar niet tot discipelschap. Jezus wilde dat mensen kwamen om discipelen te worden, niet alleen om beter te worden. Wanneer je het nieuws verspreidt dat mensen tijdens een bepaalde reeks bijeenkomsten genezen worden, komen alle zieken daar massaal naartoe om genezen te worden, zelfs als ze geen belangstelling voor God hebben. Ze willen alleen hun genezing.

Ik denk dat Jezus niet wilde dat Zijn reputatie zich verspreidde op grond van berichten dat Hij de genezer of de wonderdoener was. Veel mensen zouden dan namelijk alleen komen omdat ze een wonder wilden of alleen een wonder wilden zien. Jezus wilde werkelijk dat mensen zich om andere redenen tot Hem aangetrokken voelden. Dat is waarschijnlijk de reden waarom Jezus mensen ontmoedigde om deze verhalen te vertellen. Hij wilde niet dat het nieuws zich verspreidde en alleen maar nieuwsgierige mensen aantrok die geen werkelijke belangstelling voor het Evangelie hadden. Daarin verschilde Hij wat Zijn motieven betreft van veel voorgangers in onze tijd.

Maar de volgende vraag is: waarom gehoorzaamden de mensen Hem niet? Hij zei dat ze het niet moesten vertellen, en toch vertelden ze het. Ik zou dat waarschijnlijk moeten toeschrijven aan menselijke zwakheid. Als je namelijk iets heel opwindends hebt meegemaakt — je dochter is uit de dood opgewekt, of je bent je hele leven blind geweest en kunt nu zien — dan zou het moeilijk zijn om het niet te vertellen. Het zou moeilijk zijn om te weten wat je moest zeggen tegen mensen die je vroegen: ‘Hoe komt het dat je nu kunt zien?’ Of: ‘Ik hoorde dat je dochter gestorven was, maar nu loopt ze daar weer rond. Wat is er gebeurd?’ Het is moeilijk om precies te weten hoe deze mensen die vragen hadden kunnen beantwoorden. Ze hadden wel kunnen zeggen: ‘Ik heb gezworen erover te zwijgen. Ik mag het niet vertellen.’ Hoe dan ook, het zou natuurlijk heel moeilijk zijn geweest om deze dingen geheim te houden. En we zien dat degenen tegen wie Jezus zei dat ze het geheim moesten houden, daar niet erg goed in slaagden.

4

Demonen en lichamelijke beperkingen

In vers 32 staat:

Toen dezen weggingen, zie, men bracht iemand bij Hem die niet kon spreken en door een demon bezeten was.

MATTHEÛS 9:32

Hier is een man die niet kan spreken en een demon heeft. Let op:

En toen de demon uitgedreven was, sprak hij die niet had kunnen spreken. En de menigte verwonderde zich en zei: Er is nog nooit zoiets in Israël gezien! Maar de Farizeeën zeiden: Hij drijft de demonen uit door de aanvoerder van de demonen.

MATTHEÛS 9:33-34

Dat is niet de enige keer dat ze dat zeiden. Ze zeiden het opnieuw in Mattheüs 12, en daar geeft Jezus hun antwoord. Hier doet Hij dat niet. Maar dit is een interessant punt. Hier komt iemand die door een demon bezeten is. Natuurlijk zijn we dit al eerder in het Evangelie tegengekomen. Jezus dreef bij tal van gelegenheden demonen uit mensen. Maar het interessante hieraan is dat deze man ook niet kon spreken. Toen de demon was uitgedreven, kon hij spreken. Het lijkt heel duidelijk dat zijn stomheid het gevolg was van demonische bezetenheid. Wat kunnen we daarvan leren? We kunnen daar beslist niet uit afleiden dat iedereen die niet kan spreken door een demon bezeten is. Dat zou volkomen onjuist zijn, want de Bijbel zegt dat eenvoudigweg niet. Dat staat hier niet. Maar we zouden wel kunnen afleiden dat mensen die door demonen bezeten zijn soms lichamelijk worden getroffen door iets als stomheid, zoals in dit geval, of door een ander probleem. Er kan een ander lichamelijk probleem zijn dat de demonen kennelijk veroorzaken.

In Mattheüs 12 vers 22 staat bijvoorbeeld:

Toen werd er iemand bij Hem gebracht die door een demon bezeten was en die blind was en niet kon spreken; en Hij genas hem, zodat hij die blind was en niet had kunnen spreken zowel kon spreken als zien.

MATTHEÛS 12:22

Hier is een man die door een demon bezeten is. Jezus genas hem door de demon uit te drijven. Hij was niet alleen stom, hij was blind.

Er is ergens in Lukas een vrouw. Waar staat ze? Ze staat in hoofdstuk 13. Maar hoe dan ook, deze vrouw loopt kromgebogen en kan niet rechtop staan, en er staat dat ze een geest van zwakheid heeft. Jezus zei dat satan haar gebonden had en Hij bevrijdde haar.

Hier hebben we gevallen van lichamelijke gebreken die duidelijk door geesten, door demonen, worden veroorzaakt. Wanneer de demonen worden uitgedreven, verdwijnen de symptomen. Nogmaals, denk niet dat ik zeg dat alle mensen met een beperking door demonen bezeten zijn. Dat is eenvoudigweg niet het geval. Voor veel van deze ziekten bestaan heel goed verklaarbare fysiologische en organische oorzaken. Maar er zijn gevallen in de Schrift, en die zijn er tegenwoordig wellicht ook, waarin iemand die door demonen bezeten is dit als symptoom heeft: die persoon is blind of stom, of loopt kromgebogen. In de Schriften is er een geval van iemand die epileptisch is. Ik geloof niet dat alle epilepsie door demonen wordt veroorzaakt, maar volgens de Schrift is dat kennelijk soms wel zo. Daarom moeten we beseffen dat de symptomen van demonische bezetenheid niet altijd zijn wat wij misschien denken.

Ik heb mensen vaak horen speculeren over wie door demonen bezeten is en wie niet. Wanneer ze besluiten dat iemand door demonen bezeten is, doen ze dat gewoonlijk op grond van het feit dat die persoon immoreel is of zich bijzonder goddeloos gedraagt. Ik weet zeker dat dit bij mensen die door demonen bezeten zijn vaak het geval is. Ze zijn waarschijnlijk immoreel. Maar het is interessant dat wanneer de Bijbel gedrag beschrijft van mensen die door demonen bezeten zijn, dat nooit iets te maken heeft met de moraliteit van die persoon. Het gaat om andere dingen. Ze worden gekweld, ze snijden zichzelf, ze wonen in de graven en ze schreeuwen op ongepaste plaatsen, zoals in de synagoge, enzovoort. Dat zijn de dingen die genoemd worden, maar er ligt geen nadruk op het morele leven van deze mensen. De Bijbel geeft niet aan dat het voornaamste symptoom of teken van demonische bezetenheid te maken zou hebben met iemands morele karakter.

Geloof me, ik geloof dat iemand die door een demon bezeten is waarschijnlijk geen bijzonder goed moreel karakter heeft. Maar wij denken dat demonen er voornamelijk in geïnteresseerd zijn ons tot zonde te brengen. Daarom denken we dat als ze iemand in bezit zouden nemen, ze die persoon voortdurend zouden laten zondigen. De Bijbel

geeft aan dat demonen er voornamelijk in geïnteresseerd zijn mensen te kwellen. De vrouw in Matteüs 15 met de dochter die door een demon bezeten was, kwam naar Jezus en zei:

Mijn dochter wordt hevig gekweld door een boze geest.

MATTHEÛS 15:22

De boze geesten zijn er niet noodzakelijkerwijs om tot goddeloosheid aan te zetten, maar om hun slachtoffers te kwellen.

Volgens de Schrift kan deze kwelling van tijd tot tijd de vorm aannemen van lichamelijke beperkingen, en ik heb dat eerder gezien. Ik heb mensen gezien die fysiologische problemen leken te hebben, maar toen de demonen werden uitgedreven, veranderden hun problemen. Hun problemen werden genezen. Daarom lijkt het er inderdaad op dat we demonische bezetenheid niet moeten uitsluiten als mogelijke verklaring in sommige gevallen waarin er een lichamelijk probleem is.

Vaak denken mensen: „Als je het probleem met behulp van de medische wetenschap kunt verminderen, dan kan het niet geestelijk zijn geweest. Dan kan het niet demonisch zijn geweest.” Maar dat is niet noodzakelijkerwijs een betrouwbare uitspraak. Het is mogelijk dat we een medische verklaring kunnen geven voor iemands aandoening, maar dat betekent niet dat het niet een demon is die die situatie heeft gemanipuleerd.

Ik keer niet terug naar het ouderwetse idee dat het iedere keer dat je niest een teken is dat je demonen uitdrijft, of iets dergelijks. Ik geloof beslist niet dat de meerderheid van de zieke mensen ziek wordt gemaakt door demonische bezetenheid. Maar we kunnen het getuigenis van de Schrift niet negeren. Als we ons bewust willen zijn van het geestelijke rijk, en als we willen instemmen met wat God heeft willen openbaren over dat rijk, dan moeten we erkennen: A, er zijn demonen; B, soms nemen ze mensen in bezit; C, wanneer ze mensen in bezit nemen, kwellen ze mensen. Deze kwelling kan psychisch zijn of een andere vorm aannemen. Ten slotte moeten we op grond van de Schrift concluderen dat deze kwelling een lichamelijke aandoening, een lichamelijke beperking, kan zijn.

In dit verhaal gaat het om stomheid. In Mattheüs 12 zijn het blindheid en stomheid. Op een andere plaats gaat het om een kromgebogen vrouw die niet rechtop kan staan. Op weer een andere plaats gaat het om epilepsie. We zien dus dat deze verschillende lichamelijke aandoeningen niet altijd uitsluitend aan fysiologische of organische oorzaken kunnen worden toegeschreven. Ongetwijfeld is dat meestal wel zo, maar we moeten er rekening mee houden dat sommige mensen misschien een ander soort hulp nodig hebben. Sommige mensen met lichamelijke problemen lijden misschien aan iets wat door een geestelijk middel genezen zou kunnen worden, namelijk het uitdrijven van demonen, zoals in het geval waarover we zojuist hebben gelezen.

Hier hebben we gelezen dat Jezus twee blinde mannen genas die overigens niet door demonen bezeten waren, hoewel een andere blinde man in Mattheüs 12 dat wel was, en dat Hij iemand genas die niet kon spreken. Dit is nog maar het begin van de wonderen in het leven van Jezus. Ze vervullen de voorzeggingen van Jesaja 35 en laten natuurlijk zien dat Hij de messiaanse tijd inluidde waarover de profeet sprak.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 9:27
- Jesaja 35:5-6
- Mattheüs 11:3
- Mattheüs 11:4-5
- Mattheüs 9:28
- Mattheüs 9:29
- Mattheüs 15:28
- Johannes 9:7
- Markus 8:24
- Mattheüs 9:31
- Mattheüs 9:32
- Mattheüs 9:33-34
- Mattheüs 12:22
- Mattheüs 15:22

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.